

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 21 Listopada r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt petersburskich jest dnia 13 listopada.

Jenerał major, *Kisielew* 1, naczelnik głównego sztabu drugiego woyska, mianowany jenerał adjutantem J. C. M., i zostaje przy innych obowiązkach.

Mianowani kawalerami orderu s. *Anny* 1szej klasy: Gubernator cywilny grodzieński *Butowt-Andrzejkowicz*; Rzeczywisty radca stanu *Perowski*; i Radca stanu *Schroeder*, gubernator cywilny orłowski.

Sztabs-lekarz korpusu kadeckiego w *Smoleńsku*, radca tytularny, *Gordon*, przy uwolnieniu na własną prośbę ze służby, nasyłaskawie mianowany radcą kolegialnym.

W ciągu miesiąca września r. t. wprowadzono do portu rzyckiego towarów na 1,417,591, a wyszło na 2,697,844 rubli 40 kop. płodów rossyjskich.

Roślina, *Polygonum minus*, w obfitości na *Ukrainie* znajdującą się, mogłaby wielkie przynieść pożytki dla wewnętrznego handlu i przemysłu, jeżeliby się około jej rozmnożenia starannie zajęto. Na korzonkach tej rośliny znajdują się robaczki, znajome w historii naturalnej pod nazwiskiem *coccus polonorum*. Z powierzchności podobne są do koszenilli, i również jak ona do farbowania się używają. Korzonki tej rośliny wyrzucają się z ziemi w końcu czerwca i na początku lipca: robaczki suszą na powietrzu, potem czyszcza i sprzedają. Rozpuszczone w wodzie z małą ilością alunu dają wyborną farbę karminową, której kobiety kozackie używają zamiast różu. Znaczna też ilość wychodzi do *Turcyi*, gdzie jej używają do farbowania safijanów, jedwabiu, i t. d. Funt tych robaczek nie więcej kosztuje jak rubel, a farby daje tyle, co pół funta koszenilli. (*St. Petersb. Zeitschr.*)

Kurs sankt petersburski dnia 9 listopada: dukat hollenderski nowy 11 r. 40 kop. stary 11 r. 10 k. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana srebra 2 r. 74 kop.

Nieustający dochód Kommissyi umorzenia długów: 6% assygnacyami — — 100 } procentow
6% brzęcząca moneta — — 99½
5% takąż — — — 83½

FRANCYA.

Paryż dnia 11 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Woysko nasze zajęło d. 4 b. m. miasto *Barcellona*, oraz cytadelę i warownię. Jenerał *Vas-serot* został mianowany tamiecznym dowódcą. Marszałek *Moncey* donosi urzędownie o zawartej kapitulacji *Barcellona*, lecz warunków jej jeszcze nie przyłączył.

Nowo założona część stolicy tutejszej ma się nazywać *Trocadero*.

Rząd nasz przedsięwziął środki, aby okręty kupieckie francuzkie, zabrane podczas wojny z Hiszpanią, oddane zostały.

Jenerał hiszpański *Castannos*, wyjechawszy z *Madrytu* udał się do *Ernani*, na granicę francuzką, i tam chce osieść. Zdaje się jednak, iż wkrótce wróci do *Madrytu*, i otrzyma ważny urząd od Monarchy swego.

Listy prywatne z *Kadyzu* donoszą, iż tam zaszły niejaki spory między dowódcą woyska francuzkiego a nowym gubernatorem hiszpańskim. Jeżeli można rzeczonym listom dać wiarę, spory te pochodziły z przełożenia jenerała *Beaumont*, względem użycia łagodności, któraby rozterki obywatelskie uspokoić mogła.

Wychodząca w *Bordeaux* gazeta, *Mémorial Bordelais*, zawiera następujący artykuł z *Kadyzu* pod d. 21 października: „Dowodzący tu jenerał *Carlos Fabre d'Aunoy*, kazał uwięzić jenerała *Latre*, który tu w czasie oblężenia dowodził, i *Xięcia del Parque*; co że się sprzeciwia umowie, powstał więc spór między jenerałem *d'Aunoy* i jenerałem *Beaumont*, i w tej chwili rozchodzi się pogłoska, że jenerał hiszpański oddalił się z miasta.“

Rozkład woyska naszego w Hiszpanii będzie następujący: W *Kadyzie* mają stać dwa półki strzelców konnych, 5 półków piechoty, dwie kompanie artylleryi pieszej i jedna konney; w *Madrycie*: jeden półk huzarów i jeden strzelców konnych, 4 półki piechoty i półk szwajcarów gwardyi królewskiej; w *Badajoz* i *Korunnie* po 1 półku piechoty liniowej; nad rzeką *Ebro*, jeden półk huzarów i jeden strzelców konnych; w *Santonie*, dwa bataliony lekkiej piechoty; w *St. Sebastian* tyleż, w *Tolozie* i na całej linii aż do *Irun*, 3 bataliony; w *Pampelunie* tyleż; w *Wittoryi* i aż do *Tolozy*, tyleż; w głównej kwaterze w *Tolozie* ma być jeszcze bateria artylleryi pieszej.

Znany z politycznych dzieł *P. Billecoque* wydał teraz pismo: *O wpływie wojny hiszpańskiej na utwierdzenie prawej dynastyi i konstytucyjnej Monarchii francuzkiej*. Wystawia główną zasadę, iż dynastya im jest prawniejsza, tém więcej dla swych poddanych jest oycowską.

Lekarz tutejszy nazwiskiem *Castaing* został pociągnięty do sądu kryminalnego, na oskarżenie: iż 1) na początku października roku zeszłego 1822 chciał otruć niejakiego *Daniela Hippolita Ballet*; 2) iż w tymże czasie ze zmarłym *Klaudjuszem Ludwikiem Ballet* zniszczył jeden artykuł z testamentu *Daniela Hippolita Ballet*, i że 3) w końcu maja lub na początku czerwca r. b. chciał otruć *Klaudjusza Ludwika Ballet*: Ciekawa ta sprawa i zawikłane jej okoliczności, napelniają wszystkie dzienniki tutejsze.

Przed niejakim czasem pisma angielskie doniosły, iż *P. Bonpland*, sławny nasz badacz natury, w podróży swej w południowej Ameryce, został napadnięty i poymany przez woysko Pana *Francia*, najwyższego dyrektora *Paraguay*. Ostatnie jednak listy z *Montevideo* zapewniają, iż *P. Bonpland* jest wolny, znajduje się w dobrym zdrowiu, i poświęca się gorliwie naukowemu celom.

Dzisiejszy *Monitor* umieścił następujący urzędowy raport marszałka *Moncey* do ministra wojny, pisany z *Barcellona* pod d. 4 b. m. o zajęciu tego miasta i twierdzy: „Woysko francuzkie zajęło dziś warownię i miasto *Barcellona*. Woysko liniowe osady, wynoszące 5 do 6000 ludzi, udało się czterema kolumnami do wyznaczonych mu stanowisk. Użyto potrzebnych mu środków, aby miało zapewnioną żywność i nasyściłą karność zachowało. Jeden z oficerów sztabowych towarzyszy każdej kolumnie. Milicje do-

browolne i przymuszone złożyły broń wczora; jest ich blisko 7000 ludzi. Szańce są wszędzie w najlepszym stanie. Przeszło 500 dział spiszowych bronilo wałów. Znalaziono ogromne zapasy żywności i potrzeb wojennych. Mieszkańcy wyszli na spotkanie nas z ufnością. Ciągłe panował największy porządek, i wszystko obiecuje, iż nie będzie przerwany. Jenerał *Vassero* sprawuje obowiązki dowódcy. Oficerowie hiszpańscy, którym zalecono donieść o tej kapitulacji dowódcóm w *Tarragonie* i *Hostalrich*, przybyli dziś na przeznaczone miejsce. Dnia 6 lub najpóźniej 7 b. m. wszystkie twierdze katalońskie będą osadzone sprzymierzonym wojskiem królewskim. Przywrócenie więc porządku i spokojności w tej prowincyi, można uważać za uskutecznione.

Wczora (pisze dzisiejszy *Monitor*) donosił jeden z tutejszych dzienników, iż ktoś otrzymał zapewnienie pozyskania w przyszłości pewnego urzędu. Dziennik ten jest źle uwiadomiony; zaszady bowiem rządu konstytucyjnego nie pozwalają rozporządzać urzędem, dopóki rzeczywiście nie zawakuje.

Dnia 13. Urzędowa gazeta madrycka z d. 8 b. m. donosi o poddaniu się *Kartageny*, dokąd jenerał *Bonnemains* wszedł d. 5 b. m.

Przybyli tu marszałek *Xiąże Reggio* i jenerał *Laroché Jacquelin*, pierwszy onegdaj, a drugi wczora. Część wojska 4go korpusu, zajęła *Tarragonę* i *Hostalrich*, tegoż samego dnia, co *Barcellonę*.

Dnia 14. Listy prywatne z *Madrytu* donoszą, iż *Riego* d. 7 b. m. zrana został straconym, a przed śmiercią prosił o przebaczenie Króla i zgromadzonego ludu za swoje błędy. Mimo nadzwyczajnego tłumy, spokojność ani na chwilę nie była przerwana, i nie napastowano osadzonego w drodze na miejsce kary. Po straceniu dał się słyszeć okrzyk: Niech żyje Król!

Mina popłynął z *Barcellony* do *Gibraltaru*, a *Rothen* do *Genui*. Pierwszy udaje się do Anglii, a drugi wraca do Szwajcaryi, oyczyzny swojej.

Wojsko francuzkie pod dowództwem marszałka polnego Barona *Montgarde*, zajęło d. 7 b. m. zrana *Tarragonę*.

W odpowiedzi na ogłoszone tu niedawno pamietniki *Xięcia Rovigo*, wyйдzie w tych dniach pismo Hrabiego *Hulin*, pod tytułem: *Objaśnienie względem kommissyi wojskowej wyznaczonej w roku XII do sądzienia Xięcia d'Enghien*.

List z *Marsylii* pod d. 3 b. m. wyraża: „Podług wiadomości od okrętów przybyłych z Archipelagu, zaszły tam niejaki utarczki między oddziałem floty tureckiej i greckiej. Turcy użyli przyzwoitszych środków ostrożności przeciw statkom palnym greckim, przez co uniknęli grożącego im niebezpieczeństwa. Zabrali kilka okrętów z floty ipsaryockiej. Nawzajem grecy zdobyli także kilka mniejszych uzbrojonych statków i korywetę.“

HISZPANIA.

Madryt dnia 5 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Zajęcie stanowisk, wskazanych korpusowi *Ballasterosa*, odbyło się i skończyło porządnie i spokojnie.

Minister wojny otrzymał wiadomość, iż przypodobienia drugiego korpusu do oblężenia twierdz *Alikante* i *Kartageny* nie są potrzebne; osady ich bowiem rozpoczęły już układy.

Druga izba alkadów sądu królewskiego wydała następujący wyrok: „*Don Rafael del Riego* jest skazany na szubienicę. Będzie prowadzony na miejsce kary przez najludniejsze ulice stolicy. Majątek jego zabiera się na skarb korony. Jest oraz skazany na wydatki sprawy.

Dziś o godzinie 10tej rano zaprowadzono *Riego* do kaplicy.

Król portugalski przyodział i urządził korpus 3000 hiszpanów, którzy w krajach jego szukali schronienia przed tyranią stanów. Korpus ten ma być posłany do Hiszpanii, i wespół w służbę Monarchy naszego.

Dnia 9. *Riego* został stracony. Osieł ciągnął go w koszu na miejsce kary. Często mdlał w drodze. Największa spokojność panowała w *Madrycie*.

Gazeta tutejsza, *Restaurador*, tak donosi o straceniu *Riego*: „*Riego* umarł na szubienicy, skazany na tę karę podług prawa. W ostatniej godzinie swojej żądał szanownych Ojców Dominikanów, których (jak mówił) znał pobożne życie i światło. Gdy byłem młody, rzekł, chodziłem codzień do kościoła tego zakonu na mszę ś.; wpoili we mnie wielką oześć ku Najsświętszej Pannie *Różańcowej*. Dominkanie z wielką gorliwością przysposobili *Riego* na śmierć, był bardzo rozczulony dobrocią ich, oraz wielu innych Xięży, którzy mu dawali pociechy religijne. Miał powiedzieć do jednego ze znakomitych xięży dworskich: *Myśl o śmierci na rusztowaniu, ma w sobie coś okropnego*; lecz wyznaję, iż za nieszczęścia, które zrządziłem, i które w imieniu mojem zrządzono, więcej jeszcze zasłużyłem. Wezwany notaryusz miał spisać protokół, względem chrześcijańskiego i politycznego jego życia. Zachował *Riego* głębokie milczenie aż do miejsca kary, co pochodziło, nie tak z braku odwagi, jako raczej z chęci przysposobienia się godnie na bliską śmierć. Mnóstwo ludu było obecnym przy straceniu. Głuche milczenie panowało podczas egzekucyi, a potem dopiero dał się słyszeć okrzyk. *Niech żyje Religja! Niech żyje Król!*

Dnia 6. Monarcha nasz mianował Xięcia *Angouleme*, nie tylko Infantem hiszpańskim, ale oraz Xiążęciem *Trocadero*. Wspomniony Xiążę wyjechał d. 4 b. m. z tutejszej stolicy.

Xiążę *Fernando* powrócił do łaski królewskiej, za wstawieniem się Xięcia *Angouleme*. Jest on krewnym Monarchy przez małżonkę swoją, córkę Infanta *Don Ludwika*, brata *Karola IV*.

Od d. 29 z. m. oddział wojska francuzkiego ma straż przy więzieniu, który *Riego* miał prosić o pozwolenie, aby mógł napisać do Xięcia *Angouleme* błagając łaski jego.

Zniesiono sekwestr, który rejencya włożyła na majątek jenerała *Ballasterosa*, kiedy jeszcze walczył za sprawę konstytucyi. Słychać, iż jenerał ten uda się na rozkaz rządu do *Saragossy*.

Kapituła toledońska, najznakomitsza w Hiszpanii, zakazała przedawać, posiadać, i czytać wszelkich xiążek, zabronionych dawniej przez inkwizycję.

Rektor uniwersytetu w *Owiedo* zabronił doktorom, magistróm i profesoróm, którzy okazali przychylnosć do konstytucyi, pełnić daley swoich obowiązków, a uczniowie, którzy podobnie okazali uczucia, lub w milicyach służyli, nie będą przypuszczeni do nauk w uniwersytecie.

Słychać, iż Margrabia *Casa Irujo*, który przed Xięciem *San Lorenzo* był posłem konstytucyjnym w *Paryżu*, obeymie urząd pierwszego ministra, na miejscu kanonika *Saez*, który ma być administratorem arcy-biskupstwa toledońskiego, przeznaczanego dla małoletniego jeszcze syna Xiężny *Beira*. Zdaje się, iż posłowie zagraniczni przy dworze tutejszym pragnęli tej odmiany.

Od granic hiszpańskich dnia 7 listopada.

(z *teyże gazety*.)

W *Bajonie* stawiają bramę tryumfalną dla Xięcia *Angouleme*. Zdaje się, iż główna kwatiera pozostanie tam przez kilka miesięcy pod jenerałem *Guilleminot*.

Hrabia *Espagne* i Baron *Eroles* otrzymali krzyż kommandorski orderu ś. *Ludwika*.

Francuzcy oficerowie inżynierów w *Kadyksie* wzmacniają tameczne szańce.

Jenerał *Zayas* popłynął do wyspy *Kuba*, oyczyzny swojej. Podobny rozkaz otrzymali w *Kadyksie* wiszcy Amerykanie, którzy w wojsku konstytucyjnym służyli.

Oficerowie i żołnierze rozpuszczonych korpusów hiszpańskich w *Kadyksie* i na wyspie *Leon*, którzy się dotąd nie oddalili, odebrali d. 29 z. m. rozkaz, aby we 24 godzinach udali się na przeznaczone im miejsca.

Barcellona dnia 4 listopada.

(z teyże gazety.)

Marszałek *Moncey* wszedł tu dziś rano, na ozele znacznego oddziału 4go korpusu woyska. Piękna pogoda sprzyjała wyjściu półków, których wyborna postawa wojenna uczyniła mocne wrażenie na umyśle hiszpanów. O godzinie 6tej rano osadzono wszystkie warownie, a gdy woysko francuzkie wchodziło bramą gironską, konstytucyjne wychodziło bramą waleneyjską. Wszędzie, gdzie się francuzi pokazali, wydawano okrzyki *Niech żyje Król!* Mieszkańcy Barceliony poczytują się za szczęśliwych, będąc oswobodzonymi od jarzma *Rotteny* i *Miny*. Tak jemu, jako też *Rottenowi* pozwolono wsiść tey nocy na okręt.

WŁOCHY.

Od Granic Włoskich dnia 2 listopada.

Po wyjściu woyska Cesarско-Austryackiego z Piemontu, Król Sardyński pisał następujący list do Hrabiego *Bubna*, feldmarszałka porucznika: „Ostatni oddział korpusu posiłkowego, który J. C. K. Apostolska Mość oddał pod rozporządzenie moje, wychodząc w tych dniach z krajów moich, usprawiedliwił na nowo dobre zdanie, jakie woysko Cesarские postępowaniem swoim, wyższem nad wszelką pochwałę, umiało sobie zjednać w każdym miejscu pobytu swego. Pamięć, którą ten korpus zostawia, czyni największy zaszczyt tak jemu, jako też godnym jego zwierzchnikom, a zwłaszcza WPanu i będącym pod jego rozkazami jenerałom. Winszuję WPanu, Jenerale, iż się znaydujesz na ozele tak wybornego woyska. Z prawdziwą radością oddając powtórnie WPanu należną sprawiedliwość przed Cesarzem, dostojnym szwagrem moim, miło mi oraz oświadczyć WPanu, ile umiem cenić ciągłą WPana troskliwość o utrzymanie przyjacielskich stosunków między krajami J. C. K. M. Apostolskiej Mości i moimi, tudzież nierozzerwany zgodności, jaka między zaczętem woyskiem tego Monarchy a mieszkańcami prowincy moich panowała. Z tē zapewnieniem łączę zapewnienie mego szacunku i przychylności, i zawsze proszę Boga, aby WPana miał w swojej świętej i godnej opiece. W *Stupinigi* d. 18 października 1825 roku.“

(podpisano) Karol Felix.

ANGLIA.

Londyn dnia 5 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rząd kazał uzbroić spieszenie okręt liniowy w *Windsor-Castle* o 80 działach, na miejscu 74 działowego okrętu *Genoa*, który uznano za niezdalny do żeglugi na morzu.

Pomiędzy przybyłymi do d. 27 z. m. konstytucjonistami hiszpańskimi do *Gibraltaru*, ma się także znaydować jenerał *Lopez Bannos*. Jenerał *Alava* i Pan *Arguelles* chcieli płynąć do Anglii.

Odebrane tu listy z *Vera-Cruz* pod d. 25 sier. donoszą, iż rząd meksykański zawarł układ z Panem *Richards*, agentem bankierów tutejszych *Barclay*, *Herring*, *Richardson* względem pożyczki 20 milionów dolarów.

Nowy tameczny kongres zbierze się w październiku.

Piszą z *Lima* pod d. 11 lipca, iż woysko rojalistowskie hiszpańskie postanowiło opuścić to miasto, i udać się ku południowi, z obawy, aby wyprawa, która w końcu czerwca wypłynęła z *Callao*, nie przecięła mu odwrotu.

Gazety tutejsze umieściły list *Ballasterosa* do Xięcia *Angouleme* pisany d. 7 października z portu *Santa-Maria*, w którym prosi go o opiekę i przysłupek we Francyi.

Sekretarz stanu hiszpański *Saez* miał oświadczyć Panu *A'Court*, posłowi naszemu, aby złożył nowy list wierzytelny.

W planie pożyczki, mającej się tu zaciągnąć dla zakonu s. *Jana* jerozolimskiego, czyli kawalerów maltańskich wyrażono: „Zakon ten jest udziałnym, istnjącym przeszło od 700 lat, i uznanym przez wszystkie Mocarstwa Europy. Posiadał prawa udzielnosci, utrzymywał floty i woysko łą-

dowe, mianował posłów, bił pieniądze, miał swoją własną banderę, wybierał podatki i t. d. Składa się z osób naysznakomitszych rodzin różnych narodów europejskich. Z początku miał siedlisko swoje w *Jerozolimie*, potem na wyspie *Rhodus*, a nakoniec na *Malcie*. *Bonaparte* zdobył *Malte*, Anglia potem odebrała ją Francyi, która jey traktatem paryżkim w roku 1814 odstąpiła. Tak zakon nie tylko utracił wyspę *Malte*, ale i własność swoją, wynoszącą 596 milionów franków sprzedaną podczas rewolucyi francuzkiej. Utrzymał jednak był swój polityczny, czekając dogodney pory, zatknięcia znowu chorągwi swojej w jakim miejscu. Oswobodzenie Grecyi następcza do tego sposobności. Grecy pragną dawnego swego związku z zakonem, który niegdyś *Negrepont* i *Moreę* posiadał. Rozpoczęto układy względem traktatów, i część Grecyi ma być odstąpioną Zakonowi. Okoliczności te są powodem do terażniejszej pożyczki.“

Słychać, iż admiralicya myśli posłać nową wyprawę do bieguna północnego ku *Behring*, zkąd okręty ku wschodowi płynąć mają. Daleka droga, jaką pierwey odbyć trzeba, nim wyprawa udać się może w swoim celu, przeszkadzała dotąd skutecznieniu tego planu. Z tego więc powodu, jeden okręt z zapasami żywności i innych potrzeb, towarzyszyć ma wyprawie aż do brzegów *Kamczatki*. Kapitan *Parry* dowodzić nią będzie.

Tutejsza gazeta ministeryalna *Goniec*, czyni uwagi nad umieszczonym niedawno artykułem w paryżkim *Dzienniku Rozpraw*. Wskazuje między innemi politykę Anglii względem krajów hiszpańskich w południowej Ameryce, twierdząc, iż przywrócenie ich pod rząd hiszpański, niemoże obchodzić Anglię, która dla tego nie wysła żadnego ministra na kongres europejski, mający rozstrzygnąć los południowej Ameryki.

Wszystkie listy prywatne, pisane z *Portugalii*, *Hiszpanii* i *Francyi*, na które pada podziwienie, iż zawierają jakąkolwiek materią polityczną, przychodzą do Anglii odpieczętowane.

PRUSSY.

Berlin dnia 17 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Królewic następcą tronu przywiózł z sobą z *Monachium* wizerunek Królowny Bawarskiej *Elżbiety*, przyszłej swojej małżonki, i pozwolił malarzowi *Gebauer* zrobić kopiją jego, w większym rozmiarze, która jest bardzo podobną, a sztychowana na miedzi, przedaje się na dochód instytucji ubóstwa. Magistrat tutejszy wyznaczył oddzielną kommissyę, trudniącą się urządzeniem uroczystości, na przyjęcie wspomnioney Królowny. Przy nowym moście zamkowym, stawi się wielka okragła brama tryumfalna, mająca blisko 70 stóp średnicy, a oddział tutejszych obywateli i kupców, który konno na jey spotkanie wyjedzie, będzie ubrany w mundury kolorów narodowych bawarskich.

Dnia 16 b. m. otworzono tu most na 8 żelaznych arkadach, łączący ulicę zamkową z ogrodem zwanym *Lustgarten*, a kosztujący ogólnie blisko 58,000 talarów.

Dnia 22. Król Jmé raczył dać Xięciu Bawarskiemu *Karolowi* order Czarnego Orła.

Przybyły tu wczora wieczorem Hrabia *Reuss*, jenerał porucznik i jeneraładjutant N. Króla Jmci Bawarskiego, z *Monachium*, przywiózł Monarsze naszemu nader przyjemną wiadomość, iż zaślubienie Królewica naszego następcy tronu z Królowną Bawarską *Elżbietą*, odprawio się d. 16 b. m. o godzinie 7mej wieczorem przez zastępstwo. Xiążę Bawarski *Karol* zastąpił wspomnionego Królewica. Hrabia *Reuss* oddał oraz Królewicowi przywiezioną obrączkę ślubną dostojney małżonki jego, która d. 20 b. m. miała wyjechać z *Monachium*.

Hrabia *Oriola*, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister portugalski przy dworze tutejszym, miał d. 19 b. m. pierwsze wysłuchanie u Króla Jmci, i złożył nowy list wierzytelny.

Niedawno przejechali tu dway gońcy gabine-
towi, jeden austriacki z *Wiednia*, a drugi bawar-
ski z *Monachium*.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 28 października.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wychodząca w *Wenecyi* gazeta donosi: „O-
kręt Austriacki, który d. 3 b. m. wypłynął z *Stam-
bulu*, a d. 18 b. m. zawinął do *Tyestu*, przywiózł
wiadomość o bitwie morskiej, stoczoney niedale-
ko *Lemnos*, między flotą algierską i oddziałem e-
skadry greckiej. Słychać, iż Grecy nie odnieśli
zwycięstwa, i że nawet spalić musieli 3 statki pal-
ne, aby się nie dostały w ręce nieprzyjaciela. Wia-
domość tę potwierdza kapitan innego okrętu, któ-
ry w 16 dniach odbył żeglugę z *Smyrny*.“

Listy z *Scalanuova* donoszą, iż biskup wyspy
Mitylene, liczącej 200,000 mieszkańców, został na-
ozelnikiem tamecznego rządu. Oddział floty ka-
pitana baszy stał w porcie zewnętrznym wyspy
Scio, i miał wrócić do *Dardanellów*.

Listy prywatne z *Macedonii*, *Tessalii* i wysp
uchylają bojaźń względem Greków w *Peloponezie*.
Posyłają wprawdzie Turcy do *Stambułu* wory na-
pełnione uciętymi uszami ludzkimi, niby to gre-
ckimi, za co Porta płaci im pewną sumę, we-
dług dawnego zwyczaju; lecz chrześcijanie nie da-
dzą się tém ludzi, bo wiedzą z pewnością, iż Tur-
cy własnym swoim poległym żołnierzom urzynają
uszy, i udają je za greckie. *Konstanty Bozzaris*,
brat poległego *Marka*, pomścił się śmierci braters-
kiej, poraziwszy zupełnie Baszę skutaryyskiego,
który w końcu września posunął się z nowem wo-
yskiem. Pomiędzy jeńcami było 600 chrześcijan,
których *Bozzaris* puścił do domu, dawszy im prze-
strogę, aby więcej nie walczyli przeciwko Grekom,
wyznającym podobną wiarę.

D. 1 listopada. List od granic *Multan* wyraża:
„Po długiej trwodze, ożyła znowu nadzieja w miesz-
kańcach obu Xięstw. Widać wielką odmianę w
systemacie Turków; dowódcy ich przestrzegają ści-
ślejszej karności. Następujący czyn, okazujący tole-
rancją turecką, wprawił w zadumienie: *Bach Bach-
li*, Aga w *Bukarescie*, przysłał nie dawno 100 dukat-
ów składki na naprawienie kościoła katolickiego,
który burza przed kilku laty zniszczyła.

Rządy barbarzyjskie odebrały rozkaz, aby jak
nayprędzej uzbroiły nowe okręty i miały je w go-
towości do rozporządzenia Porty. Oddziały okrę-
tów barbarzyjskich, będące oddawna przy flocie
tureckiej, zostają ciągle pod dowództwem kapita-
na Baszy, który (jak wiadomo) z rozkazu Porty,
nie mógł daley płynąć do *Dardanellów*, lecz musiał
wrócić na Archipelag, i stoczył tam dwie bitwy z
Grekami; o których wypadku dotąd nie masz do-
kładnej wiadomości.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Pismo krakowskie *Pszczółka* donosi, iż bar-
dzo wiele osób, cierpiących rozmaite słabości, te-
go lata w kąpielach *Krzeszowickich* doznało ulgi,
a nawet zupełnego wyleczenia; szerególniey na ru-
matyzm te wody są skuteczne, oraz osoba spara-
lizowana za pomocą *Krzeszowickich* kąpeli po-
zbyła się tej dotkliwej choroby. Szanowny dzie-

dzic, *JW. Hrabia Artur Potocki*, przez 3 miesiące,
dla kilkudziesięciu ubogich nie tylko kazał bezpłat-
nie dawać kąpiele, ale żywność i mieszkanie. — Toż
pismo zawiera następujące wiadomości: „Donoszą
nam z *Rzymu*, iż pomnik dla *Włodzimierza Potockie-
go*, zupełnie już ukończony, i ma być wkrótce wysła-
ny do *Krakowa*; pieniądze za to arcydzieło, już ode-
szły. Głoszą tu także, że *Xiążę Stanisław Ponia-
towski*, który ma wkrótce *Rzym* opuścić i prze-
nieść się do *Florencyi*, chcąc po sobie zostawić godną
pamiątkę, ma zamiar założyć tam oddzielną galerią
obrazów, tudzież instytut malarstwa i rzeźbiarstwa,
pod tytułem: *Szkoły Polskiej*.

*Nieumieszczona nigdzie dotąd ze starych rękopi-
smów wyciągnięta anegdota o Janie III.* W nay-
większej bitwie z *Muzułmanami*, wymierzona na
dowódcę woysk polskich kula armatna, przed sa-
mym koniem *Jana*, tak mocno w ziemię ugodziła,
iż całego Króla zasypała. Otrząsnąwszy się Król
pozostał w miejscu; a gdy go kapelan ostrzegał o
niebezpieczeństwie, i usunąć się radził, rzekł: „Wi-
dzisz, przyjacielu, że się nie mam czego obawiać,
kiedy same kule hołd mi winny oddają.“

Gazety berlińskie donoszą, iż *Pani Szyma-
nowska* do tamecznej przybyła stolicy, a publicz-
ność niecierpliwie oczekuje na koncert tej artyst-
ki, której tasent tak już jest głośnym i wielbio-
nym. (z *Kur. Warsz.*)

Wileńskie Towarzystwo Dobroczynności ma-
jąc dane do sprzedania rozmaite sprzęty, jako to:
srebro, brązy, porcelanę, alabastry, kryształy,
szkło, obrazy olejne, estampy, meble; rozmaite
trunki, jako to: stare wina, wystale miody, troy-
niaki, i inną rozliczną ruchomość, z których zna-
czne odstępne do kasy ubogich zaofiarowane zo-
stało; otrzymało pozwolenie rządowe sprzedania
tego wszystkiego przez publiczną aukcyą więcej
dajacemu. Sprzęty takowe złożone są w nowo-
wybudowanych w domu *Towarzystwa Dobroczyn-
ności* salach górnych, gdzie i odbywać się będzie.
Aukcyą rozpocznie się na dniu 26 t. m. i ciągle
trwać będzie aż do ukończenia sprzedaży, co dzień
(opócz dni świątecznych) zrana od godziny 9tej
do 12stej, a po południu od 2giej do 4tej. *To-
warzystwo* niewątpi iż Szanowna Publiczność *Wi-
leńska*, czuła zawsze na głos cierpiącej ludzkości,
raczy i w tém przedsięwzięciu dopomódz jego za-
miarom.

1. *Litewsko-Wileński Gubernialny Rząd* po-
daje do wiadomości, iż do wzięcia w tutejszej Gu-
bernii przez publiczną licytacją w Izbie Skarbo-
wey odbywać się mającą, pocztowych Stacyi, prze-
znaczone są terminy: 21, 23 i 25go kwietnia na-
stępującego 1824 roku; a zatem życzący one licy-
tować, raczą na pomienione terminy z dostateczne-
mi ewikcyami jawić się do wzmienionej Skarbo-
wey Izby. Dat w Wilnie 2823 roku listopada 17
dnia. Assesor i Kawaler *Kazimierz Nowicki*.
Sekretarz i Kawaler *Kleyst*.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 17 listop.,
rubel srebrny 3 rub 80½ kop., czerwony złoty no-
wy r. 11 kop. 79, stary r. 11 kop. 60, imperyal r. 37
kop. ½.

*Prenumerata na Gazetę Kuryera Litewskiego na rok następu-
jący, przyymuje się w Wilnie w Expedycyi Gazetney Głównego
Pocztamtu Litewskiego i w Redakcyi teyże Gazety; a w innych mia-
stach we wszystkich Kantorach i Expedycyach Pocztowych. Cena
zwyczajna: z przesyłaniem pocztą: rocznie rub. 14, półrocznie 7; bez
poczty rocznie rub. 9, półrocznie rub. 4 k. 50, i kwartałami r. 2 k. 25.*

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora*.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 140.

Wilno dnia 21 Listopada v. s. 1825 Roku.

Ogłoszenie.

Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się, że niżej położone skarbowe majątki i czynszowe artykuły oddają się od 12 apryla następującego 1824 roku, na oznaczony naprzeciw każdego czasu, w arendowną dzierżawę, a zatem życzący wziąć w arendę, zechcą przybywać do tej Izby z dostatecznymi, na majątek Białowicze i starostwo Połtoranowickie na trzecią część ceny majątku, a na inne w proporey dwórocznych dochodów, kaucyami, na targi na terminy: iszy 8, 2gi 10, a 3oi ostateczny dnia 13 marca 1824 roku. Majątki te są następujące:

Nazwiska majątkow	W nich folwarkow	Podług ostatniej rewizyi		Ziemi uprawney i sianożęci.	Rocznego podług inwentarzow i kontraktow dochodu.				Na wiecie lat
		Dusz			Srebr.		Assyg.		
		Dymow	Mężczyzn		Rub.	Kop.	Rub.	Kop.	
w Powiatach.									
Wileyskim.									
Starostwo Nowikowskie.	14	30	26	Włościańskiej uprawney i sianożęci 352, ekonomiczney dolowey takiejże 69 dziesięcin z sąziami.	185	90	—	—	12
W miasteczku Markowie ziemi pustoszy.	—	—	—	Uprawney 6 włók 15 morgow i sianożęci 2 włoki 5 morgow 150 pretow.	97	65	—	—	12
Starostwo Bytkowskie.	—	—	—	Uprawney 105, sianożęci 7 dziesięcin z sąziami.	68	—	—	—	12
Borysowskim.									
Majątek Jakubowicze.	1	10	27	37 Włościańskiej uprawney i sianożęci 105, ekonomiczney uprawney 64 i sianożęci 29 dziesięcin z sąziami.	352	—	—	—	12
Majątek Białowicze z folwarkiem Franopol.	2	54	159	184 Ilości ziemi dla niewymierzenia niewiadomo.	640	79	—	—	5
Dziśnieńskim.									
Starostwo Swiderskie.	1	11	24	34 Włościańskiej uprawney i sianożęci 414, ekonomiczney uprawney 56, sianożęci 17 dziesięcin z sąziami.	370	4	—	—	12
Część starostwa Sutorowickiego.	—	2	5	6 Włościańskiej uprawney i sianożęci 73, ekonomiczney uprawney 41 i sianożęci 10 dziesięcin z sąziami.	62	40	—	—	12
Starostwo Gabryłowskie.	1	10	18	19 Włościańskiej uprawney i sianożęci 681, ekonomiczney uprawney 77, sianożęci 30 dziesięcin z sąziami.	715	51	—	—	12
Część starostwa Bernatowskiego.	—	—	—	Uprawney 206, sianożęci 21 dziesięcin z sąziami.	71	20	—	—	12
Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow.	1	10	21	31 Włościańskiej uprawney i sianożęci 448, ekonomiczney uprawney 75, sianożęci 12 dziesięcin z sąziami.	989	64	—	—	12
Bobruyskim.									
Woytowstwo Żaluzskie.	1	95	259	249 Włościańskiej uprawney 1393, ekonomiczney uprawney 210, sianożęci w ogóle 448 dziesięcin z sąziami.	1437	54	919	984	12
Starostwo Grajewszczyzna.	—	—	—	Uprawney 19, sianożęci 1 dziesięcina z sąziami.	15	—	—	—	12
Mozyrskim.									
Starostwo Bukatskie.	—	—	—	Uprawney 42, sianożęci 1 dziesięcina z sąziami.	—	—	16	25	12
Starostwo Malickowickie.	—	—	—	Uprawney 66, dziesięcin z sąziami.	30	—	—	—	12
W starostwie Boryskowickim młyn rudzieński i kamieński.	—	—	—		—	—	290	—	12
Przy starostwie Fastowickim rudnia chochlańska.	—	7	19	21	30	—	—	—	12
Pińskim.									
Starostwo Saczkowickie.	—	6	13	15 Włościańskiej uprawney i sianożęci 287 dziesięcin z sąziami.	145	—	—	—	12
Starostwo Wulwickie.	—	2	5	6 Włościańskiej uprawney i sianożęci 52 dziesięcin z sąziami.	23	—	—	—	12
Starostwo Połtoranowickie.	1	13	40	25 Włościańskiej uprawney i sianożęci 247, ekonomiczney uprawney 333, sianożęci 70 dziesięcin z sąziami.	286	15	—	—	3
Starostwo Wysockie.	1	9	29	27 Włościańskiej uprawney 44, wygonu 26, błota 277, ekonomiczney uprawney 85, sianożęci 22 dziesięcin z sąziami.	177	5	—	—	12
Starostwo Suszyckie.	—	—	—	Uprawney 59, sianożęci 4 dziesięcin z sąziami.	49	50	—	—	12
Czerniachowskie.	—	—	—	Uprawney 16 dziesięcin z sąziami.	17	—	—	—	12
Żaluzskie.	—	—	—	Uprawney 75, sianożęci 2 dziesięcin z sąziami.	36	45	—	—	12
Rudkowskie.	—	—	—	Uprawney 182, sianożęci 57, dziesięcin z sąziami.	83	90	—	—	12

Ciągnięcie piątej klasy 24tej Loteryi odbędzie się dnia 15 grudnia n. s. 1823 roku. Losów do tej Loteryi dostać można każdego czasu w Wilnie w Kantorze u JP. Jakuba Lichtenszteyna mieszkającego na ulicy Sawicz w domu Miłkiewicza pod N. 54.

Plan tej loteryi znajduje się w Nrach 107, 110 i 113 Kuryera Litewskiego,

Ostrzega się grających w niniejszą Loteryą, ażeby wcześniej wymieniali Losy do piątej klasy, przedane bowiem będą innym osobom i stosownie do Artykułu 13 obwieszczenia obok planu, wygrana temu tylko wypłaca się kto posiada z właściwej klasy Numer, wygrywający.

O z b i e g a c h.

Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszej gubernii w zawileyskim powiecie bez paszportu Nikołaj Alexiejew; powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 28 rodem z mohilewskiej gubernii, rohaczewskiego powiatu, ze wsi Tiemrok, a poddanych obywatela Bułhakowa, gdzie i w re wizyi zapisany, od którego darowany synowi Danielowi Bułhakowi podporucznikowi, przybyłemu za urlopem, od którego w drodze uciekł, dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 26 junii 1823 wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod d. 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 7 julii 1823 r., podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy podługowatej czystej; włosow na głowie brodzie i na węsach rasy, oczu błękitnych, nosa miernego.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszej gubernii w wileńskim powiecie bez paszportu Jan Michała syn Orłowski, powiadający na examinie, że mieysca urodzenia, stanu swego i do kogo należy nie pamięta i że z małoletności wałęsał się po różnych mieyscach; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julii 1823 roku wydanej, uznany włóczęgą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julii; podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 2 wiersz., twarzy podługowatej ciemnej, włosow na głowie ciemnych, wąsow i brody jeszcze nie goi, oczu szarych, nosa małego. Dnia 3 gbra 1823 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

1. Sąd Ziemski Ptu Wileń. wszystkie interesowane strony zawiadamia, iż sprawę konkursową między wierzycielami zeszłego Józefa Szyrwńskiego odchodzącą ma zamiar wziąć w parnówę do ostatecznej decyzji dnia 29 gbra 1823 r., iżby więc przed tym terminem wszyscy pretensorowie stosunki swoje objawiali wyzwa, a dla niełączących się, że amissya zapisana będzie ostrzega, z debitorami zaś choćby w niestanności oczewisty ustanowi wyrok; za tym wydarzyć się mogące niedogodności wła-

stney winie przypisać będą powinni, onym wiedzieć daje.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątkiem Podbrzeż zwanym w powiecie Wileńskim położonym do dziedzictwa niegdyś zeszłego Adama Ciechanowieckiego Forszmeystra należącym ustanowiony, juryzdykcyą swoją do dnia 4 mca decembra terażniejszego roku odroczył. Oczem kredytorow i pretensorow tegoż Adama Ciechanowieckiego przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Roku 1825 mca nowembra 20 dnia.

Dozwala się umieścić w Gazecie Kuryera Litew. Antoni Kocieli Sędzia Z. P. Z. Exdywizor.

1. W sprawie WW. Panow Stanisława i Jakuba braci Boufałow, Józefy w zamęściu Granickiej, Teresy Czerniewskiej siostr z domu Boufałowień, z WW. JPanami Franciszkiem i Eufrozyną z Szukstow Boufałami, małżonkami, i kredytorami Franciszka Boufała, Dekretem Ziemskim 1822 roku grudnia 14 dnia z mocy remissy Sądu Gl. Litewskiego Wileńskiego 2go Departamentu nastalym, na rozdział dóbr Ligum w upitskim, attynencyi Wismont w Szawelskim, schedy z exdywizyi Tyszkiewicza w Kowarsku w Wilkomirskim powiatach, folwarku Szlanowa w Królestwie Polskim, domu w mieście Wilnie, górę Boufałowską zwanego położonym, oraz dalszych funduszow summownych i ruchomych po Józefie dziadu, Leonie oycu Boufałach pozostałych, i zarazem na domierzenie satysfakcyi wierzycielom i pretensorom W. Franciszka Boufała, Sąd Dziełczo Podkomorsko Exdywizorski przeznaczony, w roku bieżącym, miesiąca listopada 5 dnia w komplecie naznaczonym za obwieszczeniem trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litew. opublikowanym, wedle postanowienia remissy do dóbr Ligum zebrany, inwentaryą wszystkich dóbr w górze wyrażonych, licytacyą ruchomości, w opieczętowanu znalezionej, za uprzedzić powinny ogłoszeniu przez Urzędnika W. Ludwika Bilewicza Sędziego a z terażniejszych elekcyow Prezydenta Ziemskiego Szawelskiego przeznaczył dobra Ligumy z atynencyami W. Jakubowi, schedę z Exdywizyi w Kowarsku, folwark Szlanow w Królestwie Polskim i dom w mieście Wilnie. W. Stanisławowi Boufałom w administracyą oddał, do pomocy w dowodzeniu i obrony interessu W. Franciszka Boufała, za powodem arestancyi dzieła swojego prowadzić i osobiście asystować niemogącego, skutkiem remis Sądu Głównego i Ziemstwa Wileńskiego. WW. Bonifacego Dulewicza i Staodława Citowicza subseliow Powiatu Szawelskiego adwokatow, za prokuratorow przydał, censum dla nich naznaczywszy, żęły administratorowie częściami opłacali zaleciwszy, lokacyą, posługę i wygody dla nich zapewniwszy, do przejrzenia papierow, i usposobienia gotowości zobowiązał, o tym prokuratorow obranin, i przeznaczeniu, Sąd Ziemski Szawelski zawiadomił. Kancelaryą mieyscową wedle przeznaczenia remissy w dobrach Ligumach ustanowiwszy oraz pewność i bezpieczeństwo zastrzegłszy, papiery

z kancelaryi Sądu Ziemiaństwa Wileńskiego pod
obsigilatą do Sądu swojego przetransportowane,
pod jej dozór oddała, komportacją do onej
WW. Stanisławowi i Jakubowi Boufałowi, ich
siostróm, W. Granickiej i Czerniewskiej, tu-
dzież kredytoróm, i pretensoróm Franciszka
Boufała, niemniej Józefa dziada, Leona oycy,
wymieniając do jakiej komportacji są obowiąz-
zani składać, w przeciągu miesiąca lutego roku
następującego 1824, pod rygorem kar sprzeci-
wienia nakazał, żeby żadnymi exkuz pretext-
ami nie zasłaniały się strony, persystencyą
komportowanych papierów, aż do ostatnich dni
miesiąca czerwca, i wołaą komunikacją stro-
nom za rewersami rozciągnął, i zastrzegł obo-
wiązek wykonania przysięg na wierności do-
pełnionych komportacyow, po produktach na-
znaczył, komornikow do wymiaru z przepisa-
niem prawideł, i oznaczeniem nadgrody nomi-
nował, przez edyktałne pozwy debitorow, do
masy zawinających pod rygorem i w niestan-
ności onych, sądzenia poszukiwania summ po-
wolać przeznaczył, i dalsze szczegóły z rodzaju
i składu sprawy wynikię rozwiązawszy; jak
oraz o przeznaczeniu członka duchownego do
Xięcia Biskupa dycezyi żmudzkiej odniósłszy
się, zjazd następny do dnia 1 września roku
następnego odroczył, w którym terminie że
zając się przedsięwzięciu oczewistym całego
niniejszego dzieła, bez żadnych odkładów roz-
biorem, wczesnie zapowiadając, wzywa wszy-
stkie, z jakiego bądź źródła, i stosunku do
tej sprawy interessowane osoby lub strony; aby
terminu powyżey oznaczonego pilnemi będąc,
swoje pretensye uwiadomiał, w razie niestan-
ności, i niepopierania w swych stosunkach
wszystkim kredytoróm, i pretensoróm, Józefa
dziada, Leona oycy i Franciszka syna Boufała,
wiekuistą amissyą ich pretensyow zapisze i
ogłosi. Co żeby do powszechney każdego wia-
domości doszło te ostrzeżenie przez awizacyą
w Gazecie Kuryera Litewskiego po trzykrot-
nie umieścić postanowił. Dat w Ligonach
w powiecie upitskim 1823 roku listopada 10 dnia.

Tadensz Dowgird Podkomorzy Powiatu
Rosieńskiego. Ziemiański Powiatu Wileńskiego
Pisarz i Exdywizor Józef Olszański. Sędzia
Ziemiański Szawelski Exdywizor Ludwik Billewicz.

Obwieszczenie.

2: Jan Olechnowicz Prezydent Ziemiański
Upitski, Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Bras.,
Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemiański Upitski, Jan
Weryha Prezydent Grodzki Telszewski, Anto-
ni Pomarnacki Sędzia Grodzki Wileński, i Fran-
ciszek Wiszniewski Sędzia Grodzki Kowieński
oznajmujemy tym naszym urzędowym ob-
wieszczeniem listem; iż na skutek wyroku rem-
missyynego Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depar-
tamentu, Sąd Exdywizorski w dobrach Janu-
szewie w Powiecie Wilkomierskim położonych,
dla usatysfakcyonowania kredytorów WW. Sie-
sickich stanowiącego, a po onym nastąłych Są-
du Exdywizorskiego rezolucyow, a oraz ukazu
Sądu Gł. w roku teraźniejszy 9bra 5 dnia
za N. 2,145 nastąłego, ostateczny zjazd za ob-
wieszczeniem zalecającego, że za niedziel czte-
ry od daty niniejszego obwieszczenia dla rozbio-
ru oczewiście dzieła Exdywizyi jako po ula-

twieniu kwestyow akcessoryynych, do dóbr Ja-
nuszewa w komplecie prawnym zjedziemy. O-
bie strony tak kredytorow jako też i masę za-
wiadamy, i aby ze wszelką gotowością sta-
wali pod rygorem prawnym obowiązujemy.

Roku 1823 mca gbra 8 dnia woźny niżej
podpisany świadczę, iż tę kopią obwieszczenia
zgodną z autentyką w imieniu Jana Olechno-
wicza Prezydenta Ziemiańskiego Upitskiego, Igna-
cego Łopacińskiego Sędziego Ziemiańskiego Bra-
sławskiego, Macieja Paszkiewicza Pisarza Ziem.
Upitskiego, Jana Weryhę Prezydenta Grodz.
Telszewskiego, Antoniego Pomarnackiego Sę-
dziego Grodzkiego Wileńskiego i Franciszka
Wiszniewskiego Sędziego Grodzkiego Kowień-
skiego, a przez instancją JW. Ignacego Dow-
mont Liesickiego Podkomorzego Ptu Wilko-
mierskiego wyniesionego, dla wiadomości WW.
kredytorów jako to: Józefa Bronisza Sędziego
Granicznego Wilkomier., Józefa Łutomskiego
Sędziego Granicznego Wileńskiego, Józefa Ko-
zakowskiego Prezydenta Sądu Granicz. Ptu
Wilkomierskiego, Franciszka Klimowicza b.
Sędz. Granicz. Ptu Wilkomier., Jana Rukuwi-
cza Exaktora Ptu Wileńskiego, Zygmunta Kon-
tutwta Sędz. Grodz. Wilkomier., Józefa Kącze-
go, Adama Kregera Obywatela Ryskiego, An-
toniego Zaremby Komornika Ptu Wilkomier.,
Matusewicz Sędz. Granicznego Ptu Trockiego
i dalszych wszystkich pretensorów stosunki
swe do masy Siesickich ścielących, niemniej
też dla wiadomości debitorów do masy zaw-
inających, JWW. i WW. Ferdynanda Kątry-
ma Koll. Sowieznika, Karola Bienieckiego Rot.
Dziedzica Biguszek, Szendera Jankielowicza O-
bywatela Miasta Wilna, Jana Durasewicza b.
Sędz. Granicznego Wilkomierskiego, Francisz-
ka Jazdowskiego Sędziego Telszewskiego Gra-
nicznego, Michała Zylnskiego, Justyna Reuta
Adwokata Subsell Wilkomierskich, Star. Ber-
ki i Michela Leybowiczow mieszkańców w mia-
steczku Onikszach, Eliasza Gierszonowicza
mieszkańca miasteczka Kowarska, successorów
żyda Gordona, Leopolda Pomarnackiego, Leo-
na Hoppena, Piotra Pośpieszyńskiego, Jana May-
ławskiego i dalszych pozvem edyktałnym obję-
tych Debitorów w Gazecie Kuryera Litewskie-
go dla trzykrotnego zaawizowania umieściłem,
i o terminie zjazdu za niedziel 4ry od daty ni-
niejszego obwieszczenia zawiadomiłem.

Justyn Rusilowicz Woźny Ptu Wilkomier.

Takowe obwieszczenie pozwala się druko-
wać. Ignacy Łopaciński Sędzia Ziemiański Bra-
sławski Exdywizor.

Arendowna dzierżawa.

2 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego
Rządu ogłosza się, iż na wzięcie w arendo-
wną dzierżawę w mieście Wilnie poboru bram-
nego, brukowego z gnojowym z rybnego ry-
nku, będą odbywać się w Wileńskiej Skarbo-
wey Izbie targi; a zatém życzący do nich na-
leżeć, zechcą przybywać z pewnemi i dosta-
tecznemi kaucyami na terminy: pierwszy 10,
drugi 13 a trzeci 17 następującego decembra
do Izby Skarbowey, gdzie objawione będą i
kondycye targow. Dnia 13 gbra 1823 r.

Assesor i Kawaler Nowicki,
Sekretarz Kleyst.

W domu W. Bukszy przy ulicy wileńskiej pod N. 408, znajduje się u niżej podpisanego pantalon nowy, mahoniowy, na sześć oktaf, z mechaniką angielską do przedania. J. F. Johanzen fabrykant instrumentów.

Wolno drukować Marcin Straus R. M. W.

Oświadczenie.

2 Excerpt z protokołu Sądowego Ziem. Ptu Wileyskiego w dacie niżej wyrażoney zapisanego oświadczenia, pod pieczęcią Urzędową Ziem. tegoż Ptu, roku 1823 oktobra 20 dnia na rek wizycją strony jest wydan.

Roku 1823 miesiąca 8bra 20 dnia oświadczenie Jmieniem WW. Salomei matki Hilarego syna Rymtowtów z następnego czyni się wydarzenia, wyrokiem exdywizyi Tryskiej zeszłego wojewody Chomińskiego za sumnę przez tego zawinioną, schedę w ziemney posiadłości z dwoma poddanymi w gubernii Litewsko-Wijeńskiej Powiecie Szawelskim dla WW. Stanisława, Joachima, Jerzego i Felixa braci Rymtowtów wydzieloną została z których drugi Joachim schodząc z tego świata, części na się przychodzącej z powodu rozmaitych zeszłych rachunków, przez testamentową dyspozycją na osobę brata Stanisława zrzekł się i do wiecznego władania oddał, skutkiem więc dekretu i testamentu Stanisław Rymtowt dwóch części schedy Dyrmeyskiej zwanej niekwestyonowanym był Aktorem. Po zgonie którego gdy oświadczający się, jako z rodzeństwa swojego najstarszy zajmując się wspólnie z matką wszystkimi interesami, za nieodbitą potrzebę nabycie rzezonney schedy uważał, zamiarem wszystkich atosunków familiynych a szczególnie z powodu mnogich przez samowiednego zeszłego Stanisława Rymtowta w Exdywizyi Tryskiej ponoszanych wydatków ukłócenia w powiat Szawelski ziechali. Gdzie kiedy przez układ przyjacielski wszystko ukłóconem bydz zdawało się, oświadczające się na wyprzedaż schedy nieraz wspomnianey W. Felixowi Rymtowtowi plenipotencyą a wzajemnie Felix i Jerzy bracia Rymtowtowie w ewikcyi za swoich dwóch siostr ze wszystkich rachunków kwietacyą, oświadczającym się wydać i przyznać determinacyą niezmienną postanowili. Jakoż żalące się ufni będąc w charakterze swojego rodzeństwa, dopełniając skutek swoim zamiarom, plenipotencyą na obiekt sprzedaży schedy Dyrmeyskiej spomnionemu Felixowi Rymtowtowi na dniu 26 septembra 1823 r. wydali i w Ziemstwie Telszewskim przyznali, a przeciwnie kwietacyi ułożoney i już napisaney pomimo wdania się użytych przyjaciół od obżnych Jerzego i Felixa Rymtowtów wydać się powinney nieuzyskali. Przez ten sposób gdy oświadczające się straty ogólnego funduszu na 2000 r. s. wynoszącego, mogą bydz ofiarą, celem więc temu wszystkiemu zapobieżenia, wydaną przez się na jmie Felixa Rymtowta w dacie powyższej plenipotencyą cofają i o. 3. za nieważną ogłaszają. Na mocy jakowey już żadnego znaczenia niemającej, iżby W. Felix Rymtowt schedę Dyrmeyską zwaną, nikomu wiecznością wyprzedawać, w zastaw lub tym podobnym sposobem zawodzić, w żadne układy wchodzić niesmiał i niemiał władzy, nim o zwrot nieraz wspomnioney plenipotencyi w miejscu i czasie właściwym przyniosą prawny dopominek, tymczasowie dopiero ni-

niejszy oświadczenie w akta Ziem. Wileyskie zapisując, one do gazet Kur. Lit. dla zawiadomienia całej Publiczności podać postanawiają. U tego Oświadczenia podpisy aktorów takowe. Salomea Rymtowtowa, Hilary Rymtowt. Zgodziłem z protokółem Sądowym. Wincenty Kiersnowski Ziem. Ptu Wileyskiego Regent.

Pozwala się drukować. Michał Łapicki Pisarz Z. P. W.

Za nieprzybyciem Deputata Duchownego nie mógł Sąd Exdywizorski w termininie 25 8bra roku idącego ogłosić dekretu w zbiegu kredytorów do majątku Medeksz w Pcie Kowień. położonego a przez sukcesorów zeszłego Ignacego Ługayły Szam. oddanego pod Exdywizyą, powtórna więc rek wizycją do Konsystorza Duchownego Dycęzyi Żmudz. przesyłał, i wstrzymawszy to ogłoszenie dekretu, dopiero raz czwarty poskommunikowaniu się z Deputatem Duchownym WJX. Bonawenturą Michniewiczem Plebanem Czekiskim Administratorem plebanii wilkiskiej, oznacza do głoszenia w sprawie kredytorów do zeszłego Ługayły Szam. funduszu i majątku ziemnego Medeksz w pcie Kowień. położonego, czyniących Sąd Exdywizorski dzień pierwszy mca xbra roku idącego, aby więc w tym dniu kredytorowie zbieg mający do masy i funduszu po Ługayłowskiego dla przesłuchania dekretu stawali przeznaczają.

Adam Kozakowski Prezes Sądu Ziem. Kowień. Antoni Domeyko Sędzia Ziem. Kowieński Exdyw. Wincenty Mołockowicz Ptu Kowień. Exdyw. Marcin Swirski Regent dekret. Subselow Kowień.

Cofnienie plenipotencyi.

3 Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Radomyskiego. Roku 1823 miesiąca wrzesnia 4 dnia. Przed Aktami Ziemskimi Powiatu Radomyskiego i przedemną Andrzejem Bieleckim Regentem przysięgłym Akt tychże, stawając osobiście JW. Teodor Hrabia Pocię Oboźnic Wielkiego Xięstwa Litewskiego takową w Aktach Ziemskich Radomyskich zamieszcza pilność. W roku zeszłym 1822 stawający poruczając swe prawne, ekonomiczne, słowem ogólne interessa, tak w Imperium Rossyyskiem jak i Królestwie Polskiem W. Stanisławowi Bielińskiemu Regentowi Subseliow Wileńskich, do tych i specyjalną temuż plenipotencyą wydał, gdy zaś w tym czasie nieznajduje potrzeby mienia specyjalnego plenipotentą, dla tego tym pi smem W. Stanisława Bielińskiego od interesów swoich uwalnia i usuwa a nadto plenipotencyą specyjalną w roku 1822 temuż wydaną, oraz substytucyine z mocy teyże nastąpione kasuje, niaczy i za żadne ogłasza. Teodor Hrabia Pocię. Z których xiąg i ten wypis pod pieczęcią Ziemską Powiatu Radomyskiego jest wydany. Pisany w Mieście JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Radomysla.

Zgodno z Aktami świadczą Andrzej Bielecki Regent Ziem. Ptu Rudom.

Czytałam Karol Rożański.

Wolno drukować Pisarz Sobotkiewicz. Sędzia Ziem. Radom. Paweł Zaleski.